

PIKOVÁ SEDMA

Základními principy původního Kořistkova návrhu byly čtyři požadavky na majitele tzv. nebezpečných psů:

- plnoletost,**
- bezúhonnost,**
- pojištění,**
- nemožnost za určitých okolností vlastnit psa.**

Zdá se, že pro další jednání tyto čtyři body odpadají, neboť předkladatelé návrhu č. 805 ustupují od vymezení a vůbec od pojmu „nebezpeční psi“. Již pro první ze sedmi chystaných změn deklarují:

- Uplatníme stejné principy pro všechny psy, tedy návrh nebude obsahovat přílohu s tzv. nebezpečnými psy. Tímto vyřešíme i tolik kritizované poplatky a přísnější režim pohybu těchto psů. Zákon je nebude obsahovat (Tento bod by bylo možno jistě zkráceně nazvat Jeden metr". Pozn. MC) -

- Chceme uplatnit princip vodítka a náhubku a pohybu psů v mírnějším režimu, tedy na veřejných prostranstvích, kde je zvýšená koncentrace lidí.

Tento zdánlivě jednoduchý a srozumitelný požadavek bude mít své úskalí ve vymezení pojmu „veřejné prostranství“ a „zvýšená koncentrace lidí“. Mnozí si jistě vzpomenou, že stejný pojem vedl k nekonečným sporům již za dob platnosti slavné totalitní pražské vyhlášky č. 5. Zde má nepochybně pravdu mluvčí ČMKU V. Tichá, která zdůrazňuje, že tady je právě místo pro vyhlášky obcí, neboť ty nejlépe znají místní poměry a mohou konkrétně určit místa, na která se omezení vztahuje, a kde je naopak volný pohyb psů povolen.

- Z principu náhubku vyjmeme štěňata do pátého měsíce věku a pejsky, jejichž fyziologický tvar lebky neumožňuje náhubek.

- Jsme ochotni diskutovat o širší evidenci.

V komentáři k návrhu zákona poslanec Kořistka ve sněmovně uvedl, že jeho skupina považuje za velice potřebné zavést jednotnou evidenci psů, a jak obsahuje bod pátý:

- Budeme trvat na /značení psů, na dodržování čistoty veřejného prostranství atd.

Označení a evidence psů jsou sporné nádoby, kde jedna část podmiňuje

druhou. Stanovit povinnou identifikaci jen pro některá plemena by nebylo jenom popření deklarovaného principu jednoho metru pro všechny psy, ale v praxi by nutně vedlo jednak k potížím s identifikací kříženců, jednak by se zájem o „bojové psy“ přelil na jiná plemena mimo seznam. Selektivní postup by neřešil ani agresivní ovčáky či pastevecké psy a časem by vyžadoval neustálé korekce indexu. V této souvislosti poslanci nedomyšleli ještě jednu okolnost, když i jejich nový návrh „výslovně ponechává evidenci na obcích“. (Z. Kořistka, MF Dnes, 20. 2. 2001) Toto řešení by muselo respektovat i agresivní psi a dopouštět se svých zlotřilostí pouze v okrsku, kde jsou evidováni. V sousedním okrese už takhle budou opět nedohledatelní.

V souvislosti s incidentem z 22. února policie uvedla, že majitel zastřeleného pitbula nebyl dohledán, neboť tetovací číslo psa již bylo nečitelné. To je nejtypičtější moment a zdůvodnění, provázející celou problematiku nebezpečných plemen: policie není ve většině případů objektivně schopna zjistit majitele, a proto ani dovozovat případnou trestní odpovědnost.

Týž večer v televizním pořadu K věci pak položila redaktorka Primy mluvčí ČMKU otázku jakou slycháme často: Jak může označení psa zabránit tomu, aby napadl člověka? Odpověď je jasná a paní Tichá také v tomto smyslu odpověděla.

Vědomí postižitelnosti, na rozdíl od současné anonymity většiny právě problémových majitelů psů, je samo o sobě tou nejučinnější prevencí.

Majitel psa si prostě psa ohlídá. Stačí si představit, jak by to asi vypadalo na silnicích, kdyby auta jezdila bez poznávacích značek. Navíc, jak rovněž podotkla mluvčí ČMKU, je zde dnes již spolehlivější způsob identifikace, než je tetování - mikročipy. Ty zároveň podléhají celostátní a mezinárodní evidenci, což skutečně bez nutnosti „zřizovat drahý úřad“ řeší i dohledatelnost majitele psa, řádicího kdekoli na území republiky.

Jednotná a jednoznačná evidence, požadovaná zákonem, pak vedle prevence problémového chování a možnosti postihu konkrétních viníků souběžně přináší i zlepšení kontroly a prevence nákazové situace, ze-

jména co se týká vztekliny. Označení psa by tak doprovodilo zákonnou povinnost vakcinace a konečně by bez obtížného zjišťování a drahých vyšetření platilo: označený pes = vakcinovaný pes.

Kromě relativně krátké trvanlivosti nesplňuje tetování ani poslanecký požadavek jednoznačného označení. Tetovací pero je dnes běžně dostupné a tak si v podstatě každý majitel může popsat svého psa, jak chce. Třeba přihlásit s regulérním tetovacím číslem jednoho psa a stejné číslo pak namalovat na dalších pět psů v kotci, nebo na každého dalšího, kterého si pořídí. Kdo mu to prokáže?

- Budeme zvažovat možnost úlev pro majitele psů, kteří se <> neřádně starají a dbají o jejich výcvik.

To je jistě vstřícný vzkaz odpovědným majitelům a odpověď na obavu, že zákon postihne -jak je v kraji zvykem - především slušné lidi.

- Považujeme za nutné zpřísnit trestní řád a doplnit zákon o přestupcích, které umožní sankcionovat porušování výše uvedených principů.

V tomto bodě je možné nalézt sblížení s obecně daleko lépe přijímaným návrhem Petry Bůžkové, který vychází z flozofie, že „člověk sám přímo odpovídá za chování či jednání zvířete, které chová nebo drží“, a nyní jde o „výslovné vyjádření trestněprávní odpovědnosti člověka“ za uvedené chování zvířete a jím způsobené následky, a to nejen psů.

Zdeněk Kořistka, který se stal pro majitele psů veřejným nepřítelem č. 1, v jednom neformálním rozhovoru varoval, že odmítnutí zákona nyní může vzápětí přinést řešení kynologům možná daleko nepřijemnější! Jak se zdá, jeho varování nebylo jen účelovou výhrůžkou. V pouhých třech dnech, následujících po stažení návrhů zákona upravujících chov a držení psů, došlo ke dvěma případům napadení lidí pitbulou (v neděli 25. února roztrhali dva pitbulové ve Svěpravicích v Praze 9 jiného psa a ohrožovali lidi, kteří se mu snažili pomoci). Tyto dva případy skončily smrtí psů.

Všichni byli zastřeleni policisty...

Text a foto M. Císařovský